

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 8 maja 2026 roku – godz. 19.00

Aż po horyzont

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Wojciech Jeliński puzon
Mateusz Kupski puzon
Dawid Głogowski trąbka

Marek Prášil dyrygent

W programie:

EWA FABIAŃSKA-JELIŃSKA

Koncert na dwa puzony i orkiestrę symfoniczną [18']

– Menuet (Allegretto giocoso)

– Walc (Andante con amore)

– Tarantella (Allegretto espressivo)

KEVIN McKEE

***Centennial Horizon* na trąbkę i orkiestrę [12']**

– Aspen Grove (Andante) – Alpenglow (Rubato)

– Roaring Gunnison (Esplosivo)

/przerwa/

AARON COPLAND

III Symfonia [40']

– Molto moderato

– Allegro molto

– Andantino quasi allegretto

– Molto deliberato – Doppio movimento, allegro risoluto

WOJCIECH JELIŃSKI

Absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie dr. hab. Macieja Łakomego oraz Hochschule für Musik „Hanns Eisler” w Berlinie w klasie prof. Christharda Gösslinga. W latach 2016–2018 był stypendystą Karajan-Akademie der Berliner Philharmoniker w klasie prof. Olafa Otta.

Obecnie jest adiunktem w Katedrze Instrumentów Dętych Blaszanych w Akademii Muzycznej w Poznaniu i pierwszym puzonistą Filharmonii im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu. W 2021 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych. Jest pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym Tromboholizm – Poznań Trombone Music Festival.

Regularnie prowadzi warsztaty podczas Spotkań Puzonowych „Żywieckie Suwakowanie” oraz Letniej Akademii Instrumentów Dętych Blaszanych w Kaliszu. Współpracuje m.in. z Berliner Philharmoniker, Staatstheater Cottbus, Teatrem Wielkim w Poznaniu, Narodowym Forum Muzyki – Filharmonią Wrocławską, Sinfonią Iuventus, Collegium F, TrombQuartet, Sepia Ensemble, Ensemble Mini, Animatic, Respiro d'Arte, Polish Brass Trio, Trans-for-Matha Ensemble, Ensemble Mosaik, Ensemble Apparat i Ensemblekollektiv Berlin.

W 2022 roku nakładem wydawnictwa DUX ukazała się solowa płyta artysty *Serocki – Trombone Works*, która zdobyła wiele pozytywnych recenzji. W 2024 roku na płycie *Penderecki: Concertos (Vol. 10)* znalazł się utwór *Winterreise*, po raz pierwszy nagrany w opracowaniu na puzon i orkiestrę (prawykonanie tej wersji odbyło się w listopadzie 2023 roku w Filharmonii Poznańskiej).

Artysta specjalizuje się w interpretacji muzyki XX i XXI wieku, m.in. dokonał prawykonań utworów Ewy Fabiańskiej-Jelińskiej, Artura Kroschla, Zbigniewa Kozuba, Reinharda Kargera, Marka Bardena i Ann Cleare.

Na swoim koncie posiada liczne koncerty na prestiżowych festiwalach w kraju (Warszawska Jesień, Poznańska Wiosna Muzyczna, Muzyka w Starym Krakowie i in.) oraz na arenie międzynarodowej (m.in. Gramodeska w Pradze i Brnie, Berliner Festspiele, Mikromusik Berlin, Wittener Tage für neue Kammermusik, Marathon V-Festival w Wiedniu, Estonian Music Days w Tallinnie).

MATEUSZ KUPSKI

Puzonista, absolwent szkół muzycznych w Tarnowskich Górach i Bytomiu. Naukę gry na instrumencie kontynuował w Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie dr. hab. Michała Mazurkiewicza, gdzie ukończył studia magisterskie. Ze Szczecinem związał się zawodowo podejmując pracę w Orkiestrze Symfonicznej Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza, gdzie od 2014 roku pełni funkcję pierwszego puzonisty.

Współpracował z wieloma orkiestrami polskimi i międzynarodowymi, m.in. z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Filharmonią Gorzowską, Operą Śląską w Bytomiu, Filharmonią Opolską im. Józefa Elsnera i Orkiestrą „I, Culture”. Jako kameralista i solista brał udział w wielu konkursach, m.in. w IX Ogólnopolskim Konkursie Zespołów Instrumentów Dętych Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie (II miejsce wraz z Kwintetem Dętym Błaszanym Akademii Muzycznej w Katowicach) i XII Międzynarodowym Konkursie Instrumentów Dętych w Brnie (III miejsce).

Prowadzi działalność promującą grę na instrumentach dętych i perkusji. W 2021 roku wraz z dyrektorem Domu Kultury „13 Muz” założył orkiestrę dętą Szczecińska Trzynastka, która łączy pokolenia muzyków ze Szczecina i okolic grających na instrumentach dętych i perkusji.

Od 2023 roku prowadzi orkiestrę dętą Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Stargardzie.

DAWID GŁOGOWSKI

Jest absolwentem Akademii Muzycznych we Wrocławiu (w klasie trąbki prof. Igora Cecocho, 2013) i Bydgoszczy (w klasie trąbki naturalnej dr. Tomasza Ślusarczyka, 2017), a także Wydziału Edukacji Muzycznej w szczecińskiej filii Akademii w Poznaniu (2010) oraz Akademii Realizacji Dźwięku w Warszawie (specjalność: realizator nagrań studyjnych, 2016).

W latach 2010–2013 pełnił funkcję pierwszego trębacza-solisty w orkiestrze Opery Wrocławskiej. Od 2014 roku jest trębaczem w Orkiestrze Wojskowej w Szczecinie, od 2018 – muzykiem-solistą w Orkiestrze Symfonicznej Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.

Dawid Głogowski jest współzałożycielem zespołu Szczecin Brass Quintet (2015) i laureatem kilku konkursów. Jako solista występował m.in. z Preussisches Kammerorchester Prenzlau i Orkiestrą Camerata Stargard. Oprócz standardowego repertuaru klasycznego gra również muzykę dawną na instrumentach historycznych, współpracując m.in. z Orchester und Collegium für Alte Musik Vorpommern oraz Capellą Jenensis.

Artysta świetnie odnajduje się jako wykonawca szeroko pojętej muzyki rozrywkowej, występując z takimi zespołami, jak Publiczki, Łąki Łan czy Catz'n Dogz, a także z big-bandami, często w charakterze lead trumpet (Orkiestra Tomka Szymusia, Orkiestra Daniela Nosewicza, Szczecin Philharmonic Big Band).

Współpracuje z orkiestrami i teatrami muzycznymi w całej Polsce, m.in. z Sinfonietą Cracovia, Sinfonią Varsovia i Orkiestrą Kameralną NFM Leopoldinum.

Od 2015 roku Dawid Głogowski prowadzi działalność pedagogiczną w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I st. im. prof. Marka Jasińskiego w Szczecinie, współorganizując m.in. Międzynarodowy Festiwal Trębaczy TRUMPET MANIA.

W 2021 roku ukazała się jego debiutancka płyta *Oblicza* ukazująca wszechstronne możliwości trąbki.

MAREK PRÁŠIL

Należy do najwybitniejszych czeskich dyrygentów swego pokolenia. Jest dyrygentem Narodowego Teatru Morawsko-Śląskiego w Ostrawie, regularnie występuje w Czechach i za granicą.

Był głównym dyrygentem gościnnym Filharmonii Południowoczeskiej (2020–2023). Współpracował z większością czeskich i słowackich orkiestr. Na scenie międzynarodowej zadebiutował z Orkiestrą Symfoniczną Biel-Solothurn w Szwajcarii. Regularnie dyryguje Litewską Narodową Orkiestrą Symfoniczną, zadebiutował z Filharmonią Śląską w Katowicach, Filharmonią Wrocławską i Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia. Ważnym dokonaniem był także jego debiut na Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym „Praska Wiosna” (2022). Był nadto gościnnym dyrygentem na międzynarodowych festiwalach Smetanova Litomyšl, Leoš Janáček Festival, Dvořák Prague International Music Festival, Peter Dvorský Festival, St. Wenceslas Festival, Talich's Beroun, Jihočeská Intermezza i Talentinum Zlín.

W swym macierzystym teatrze dyrygował m.in. takimi spektaklami, jak *Brandenburgczycy w Czechach* i *Czarcią ścianą* Smetany, *Maria Stuarda* Donizettiego, *Noc w Wenecji* Straussa, *Jezioro łabędzie* Czajkowskiego, *Dusiciel* Martinů, *West Side Story* Bernsteina oraz *Jesus Christ Superstar* i *Sunset Boulevard* Webbera. Do jego najbardziej udanych produkcji zalicza się musicale *Sweeney Todd*, *Koty*, *Oliver*, *Edith* i *Marlene* oraz kantatę sceniczną *Carmina Burana* Orffa, którą zadebiutował na wspomnianym wyżej festiwalu w Litomyšlu (2016).

Jest stałym gościem Teatru Śląskiego w Opawie. Jako asystent dyrygenta współpracował przy produkcjach operowych w monachijskiej Bayerische Staatsoper, paryskiej Opéra National, Welsh National Opera w Cardiff oraz w Teatrze Narodowym w Pradze. W 2015 roku wystąpił z zespołem Narodowego Teatru Morawsko-Śląskiego na Daegu International Music Festival (DIMF) w Korei Pd. – ich wykonanie operetki *Upiór w Londynie* zdobyło główną nagrodę festiwalu.

Ukończył studia magisterskie w zakresie gry na klarnecie na Wydziale Sztuki Uniwersytetu w Ostrawie i dyrygentury orkiestrowej w Akademii Muzycznej im. Leoša Janáčka w Brnie, gdzie kształcił się pod kierunkiem uznanego dyrygenta Tomáša Hanusa. W 2015 roku otrzymał stypendium Bayreuther Festspiele.

Coś pomiędzy

Zestawienie dwóch koncertujących puzonów jest doprawdy rzadkie... Udało mi się znaleźć zaledwie cztery koncerty napisane na taki skład – wszystkie powstały po roku 2000. Skomponowali je Johan de Meij, Ricardo Mollá, Pierre Pizon i Fredrik Högberg. Do tego szczupłego grona dołączyła poznańska kompozytorka Ewa Fabiańska-Jelińska (ur. 1989), która tak opisuje swój *Koncert na dwa puzony i orkiestrę* (2024):

„Powstał on specjalnie dla znakomitych puzonistów: Louise Pollock oraz Wojciecha Jelińskiego. Kompozycja jest złożona z trzech zróżnicowanych pod kątem ekspresji części o tanecznym charakterze – są nimi ekspresyjny i humorystyczny menuet (*Allegro giocoso*), kantylenowy i liryczny walc (*Andante con amore*) – wywodzący się z melodii kołysanki, którą skomponowałam z myślą o mych małych synkach, Adasiu i Jasiu – oraz wirtuozowska tarantella (*Allegretto espressivo*). Istotną rolę w kompozycji pełni technika koncertująca w jej różnych wymiarach – to, co rozgrywa się pomiędzy samymi solistami, pomiędzy partią I bądź II puzonu (lub duetu puzonowego) a orkiestrą, jak również w ramach poszczególnych grup orkiestrowych”.

Do tych słów dorzucmy jeszcze ich krótkie rozwinięcie, zamieszczone na stronie Filharmonii Dolnośląskiej, gdzie utwór Ewy Fabiańskiej-Jelińskiej zabrzmiał w czerwcu: „Wybór dwóch puzonów jako instrumentów solowych pozwolił kompozytorce na uzyskanie efektów stereofonicznych. Soliści wchodzić ze sobą w dialog [...] lub rywalizują w polifonicznych przebiegach, wykorzystując także techniki multifoniczne oraz szereg modyfikujących barwę tłumików. Dzięki nieregularnej rytmice muzyka ta stale pulsuje, pozostając przy tym zupełnie nieprzewidywalną”. (18’)

Centennial Horizon (2011) Kevina McKee (ur. 1980) składa się z dwóch wyraźnie skonstrastowanych części (*Aspen Grove* i *Roaring Gunnison*), połączonych związłym interludium (*Alpenglow*). Utwór, pierwotnie przeznaczony na trąbkę z akompaniamentem fortepianu, został później dwukrotnie zorkiestrowany. Wersję z 2016 roku – z orkiestrą złożoną ze smyczków, harfy i perkusji – zamówił u kompozytora trębacz Richard Stoelzel, planując jej nagranie płytowe z łódzkim zespołem Polish Camerata.

„Gdy Catherine Sheridan zwróciła się do mnie z prośbą o skomponowanie utworu na trąbkę i fortepian – pisał McKee – moje pierwsze myśli powędrowały ku mej nieżyjącej już babci Gertrude, która zawsze zachęcała mnie do napisania czegoś, co wiązałoby się ze stanem Kolorado. Ona tę część naszego kraju uwielbiała. I choć większość życia spędziła w Kalifornii, niezmiennie

marzyła o powrocie do Kolorado – do drżących topól, gór, rzek i tamtejszych jakże żywych barw. W końcu zatem uległem jej namowom i złożyłem muzyczny hołd „Stanowi Stulecia” (*Centennial State*) – jak pamiętamy, takim przydomkiem określono Kolorado, gdy w 1876 roku, sto lat po podpisaniu Deklaracji Niepodległości, stało się kolejnym stanem Ameryki”. (12)

Aaron Copland (1900–1990) skomponował swą *III Symfonię* (1944–1946) dla dyrygenta Siergieja Kusewickiego i kierowanej przezeń Boston Symphony Orchestra. Początkowo kompozytor rozważał, czy materiał muzyczny nie sprawdziłby się lepiej w formie koncertu fortepianowego, ostatecznie jednak dzieło zostało ukończone jako czteroczęściowa symfonia. Utwór został zadedykowany pamięci Natalii Kusewickiej, drugiej żony dyrygenta, zmarłej w 1942 roku. Prawykonanie *III Symfonii* nastąpiło w październiku 1946 roku w Bostonie – optymistyczny charakter tej muzyki doskonale współgrał z nadal mocno odczuwalną w Stanach Zjednoczonych powojenną euforią.

„Pod koniec lat dwudziestych – pisał kompozytor – zwykło się mnie opisywać jako twórcę »symfonicznego jazzu« [...], byłem nadto okreśłany jako folklorysta i propagator »amerykańskości«. Jednakże jeśli chodzi o moją *III Symfonię*, jedną rzecz należy podkreślić: nie zawiera ona żadnego materiału ludowego czy też »popularnego«.

Część pierwsza (*Molto moderato*) rozpoczyna się i kończy w tonacji E-dur. Formalnie nie ma ona związku z formą sonatową (od której zwykle zaczynają się symfonie). Jej trzy tematy są jasno ukazane: pierwszy rozbrzmiewa w smyczkach bez żadnego wstępu; drugi, o pokrewnym charakterze, w obojach i klarinetach; trzeci, śmielszy w wyrazie, w waltorniach i puzonach. Całość ma kształt łuku, w którym odcinek środkowy jest bardziej ożywiony, końcowy zaś stanowi rozbudowaną kodę, prezentującą poszerzoną wersję materiału początkowego. Pierwszy i trzeci temat będą powracać w dalszych odcinkach symfonii.

Część druga (*Allegro molto*) to typowe scherzo. Wstęp instrumentów dętych blaszanych prowadzi do głównego tematu, który zostaje zademonstrowany trzykrotnie: najpierw w waltorniach i altówkach, następnie w smyczkach *unisono* i wreszcie w augmentacji w niskich instrumentach blaszanych. Poszczególne prezentacje tematu oddzielają epizody. W triu ważną rolę odgrywają instrumenty dęte, wyposażone w nowe tematy o lirycznym charakterze. Repryza pierwszego odcinka nie jest dosłowna: główny temat scherza powraca (w nieco zamaskowanej formie) najpierw w partii fortepianu, potem w reszcie zespołu. Kończącą kulminację stanowi nieoczekiwane temat tria, tym razem grany *fortissimo* przez całą orkiestrę.

Ogniwo trzecie (*Andantino quasi allegretto*) jest najswobodniej skonstruowane. Otwierają je skrzypce, grające w najwyższym rejestrze przekształcony wariant puzonowego tematu z pierwszej części symfonii. Po jego polifonicznym rozwinięciu rozbrzmiewa melodia fletu – jej materiał jest przekształcany w najrozmaitszy sposób [...], na koniec zaś powracają eteryczne motywy smyczków, wzbogacone dźwiękami harf i czelesty.

Finał (*Molto deliberato – Doppio movimento, allegro risoluto*) następuje bez przerwy. To najdłuższe ogniwo symfonii, jego początek wykorzystuje materiał *Fanfare for the Common Man* (1942), którą skomponowałem na życzenie Eugene'a Goossensa jako część cyklu »fanfar wojennych« dla Cincinnati Symphony Orchestra. Tutaj moja fanfara pojawia się najpierw *pianissimo* we fletach i klarinetach, później dopiero intonują ją instrumenty dęte blaszane i perkusja. Stanowi ona introdukcję do głównego odcinka finału, pod względem konstrukcji pokrewnego formie sonatowej. Jego pierwszy temat cechuje witalny ruch szesnastek, drugi zaś jest bardziej śpiewny. Przetworzenie wykorzystuje przede wszystkim temat pierwszy oraz motywy fanfary, zamyka je ostry i przenikliwy akord *tutti*. To, co następuje później, nie jest w zasadzie konwencjonalną reperyzą – obok głównych tematów finału powracają tu myśli przejęte z pierwszej części symfonii, zespalające się w ekstatycznej kulminacji. Niczym kłamra pełne potęgi powtórzenie frazy otwierającej dzieło wieńczy całość". (40')

Piotr Urbański

POLECAMY PAŃSTWA UWADZE:

15.05

pt 19:00

Bezkresy

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Jarosław Nadrzycki skrzypce

Przemysław Neumann dyrygent

F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY – Uwertura *Hebrydy* op. 26

F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY – Koncert skrzypcowy e-moll op. 64

M. K. ČIURLIONIS – *W lesie (Miške)*

M. KARŁOWICZ – *Rapsodia litewska* op. 11

20.05

śr 19:00

Kwartet w dwóch aktach

koncert kameralny

Meccore String Quartet:

Anna Maria Staśkiewicz skrzypce

Aleksandra Bryła skrzypce

Michał Bryła altówka

Marcin Mączyński wiolonczela

J. HAYDN – Kwartet smyczkowy C-dur op. 20 nr 2

W. MALISZEWSKI – I Kwartet smyczkowy F-dur op. 2

29.05

pt 19:00

Idea zaklęta w formę

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Charles Richard-Hamelin fortepian

Christoph König dyrygent

L. van BEETHOVEN – IV Koncert fortepianowy G-dur op. 58

A. BRUCKNER – VI Symfonia A-dur WAB 106

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 8. Mai 2026 – 19:00 Uhr

Bis zum Horizont

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Wojciech Jeliński Posaune
Mateusz Kupski Posaune
Dawid Głogowski Trompete

Marek Prášil Leitung

Programm:

EWA FABIAŃSKA-JELIŃSKA
Konzert für zwei Posaunen und Sinfonieorchester [18']
– Menuett (Allegretto giocoso)
– Walzer (Andante con amore)
– Tarantella (Allegretto espressivo)

KEVIN McKEE
***Centennial Horizon* für Trompete und Orchester [12']**
– Aspen Grove (Andante) – Alpenglow (Rubato)
– Roaring Gunnison (Esplosivo)

/Pause/

AARON COPLAND
Sinfonie Nr. 3 [40']
– Molto moderato
– Allegro molto
– Andantino quasi allegretto
– Molto deliberato – Doppio movimento, allegro risoluto

WOJCIECH JELIŃSKI

Er ist Absolvent der Musikakademie in Posen (Klasse von Dr. habil. Maciej Łakomy) sowie der Hochschule für Musik „Hanns Eisler“ in Berlin (Klasse von Prof. Christhard Gössling). In den Jahren 2016–2018 war er Stipendiat der Karajan-Akademie der Berliner Philharmoniker (Klasse von Prof. Olaf Ott).

Derzeit ist er Assistenzprofessor an der Abteilung für Blechblasinstrumente der Musikakademie in Posen sowie Erster Posaunist der Tadeusz-Szeligowski-Philharmonie in Posen. 2021 wurde ihm der Dokortitel im Bereich der musikalischen Künste verliehen. Er ist Initiator und künstlerischer Leiter der Festspiele „Tromboholizm – Poznań Trombone Music Festival“.

Er leitet regelmäßig Workshops im Rahmen der Posaumentreffen „Żywieckie Suwakowanie“ sowie der Sommerakademie für Blechblasinstrumente in Kalisz. Er arbeitet u.a. mit den Berliner Philharmonikern, dem Staatstheater Cottbus, der Oper in Posen, der Philharmonie Breslau, der Sinfonia Iuventus, dem Collegium F, dem TrombQuartet, dem Sepia Ensemble, dem Ensemble Mini, dem Animatic, der Respiro d'Arte, dem Polish Brass Trio, dem Trans-for-Matha Ensemble, dem Ensemble Mosaik, dem Ensemble Apparat sowie dem Ensemblekollektiv Berlin zusammen.

Im Jahr 2022 erschien sein Soloalbum *Serocki – Trombone Works* (DUX), das zahlreiche positive Kritiken erhielt. 2024 erschien auf dem Album *Penderecki: Concertos (Vol. 10)* das Werk *Winterreise*, erstmals in einer Bearbeitung für Posaune und Orchester aufgenommen (die Uraufführung dieser Version fand im November 2023 in der Posener Philharmonie statt).

Der Künstler spezialisiert sich auf die Interpretation von Musik des 20. und 21. Jh. und hat Werke von Ewa Fabiańska-Jelińska, Artur Kroschel, Zbigniew Kozub, Reinhard Karger, Marek Barden, Ann Cleare u.a. zur Uraufführung gebracht.

Er trat bei zahlreichen renommierten Festivals im In- und Ausland auf (Warschauer Herbst, Posener Musikfrühling, Musik im Alten Krakau) sowie international (Gramodeska in Prag und Brno, Berliner Festspiele, Mikromusik Berlin, Wittener Tagen für neue Kammermusik, Marathon V-Festival in Wien, Estonian Music Days Tallinn).

MATEUSZ KUPSKI

Er ist Posaunist, Absolvent der Musikschulen in Tarnowskie Góry und Bytom. Sein Instrumentalstudium setzte er an der Musikakademie in Kattowitz (Klasse von Dr. habil. Michał Mazurkiewicz) fort, wo er sein Masterstudium abschloss. Beruflich ist er eng mit Stettin verbunden, wo er als Mitglied des Sinfonieorchesters der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie tätig ist und seit 2014 die Position des Ersten Posaunisten innehat.

Er arbeitete mit zahlreichen polnischen und internationalen Orchestern zusammen, u.a. mit dem Nationalen Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks in Kattowitz, der Philharmonie Gorzów, der Schlesischen Oper in Bytom, der Philharmonie Oppeln sowie dem Orchester „I, Culture“. Als Kammermusiker und Solist nahm er an mehreren Wettbewerben teil, darunter am 9. Nationalen Wettbewerb für Bläserensembles der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in Warschau (2. Preis mit dem Blechbläserquintett der Musikakademie in Kattowitz) sowie am 12. Internationalen Wettbewerb für Blasinstrumente in Brno (3. Preis).

Er engagiert sich in der Förderung des Blechbläser- und Schlagzeugspiels. Im Jahr 2021 gründete er gemeinsam mit dem Direktor des Kulturhauses „13 Muz“ das Blasorchester „Szczecińska Trzynastka“, das Musiker verschiedener Generationen aus Stettin und Umgebung vereint. Seit 2023 leitet er zudem das Blasorchester des Jugendsoziotherapiezentrum in Stargard.

DAWID GŁOGOWSKI

Er ist Absolvent der Musikakademien in Breslau (Klasse von Prof. Igor Cecocho, Trompete, 2013) und Bydgoszcz (Klasse für Naturtrompete von Dr. Tomasz Ślusarczyk, 2017) sowie der Fakultät für Musikalische Bildung der Akademie in Posen (Stettiner Außenstelle, 2010) und der Akademie für Tonregie in Warschau (Studienrichtung: Tonmeister für Studioproduktionen, 2016).

In den Jahren 2010–2013 war er erster Solotrompeter im Orchester der Breslauer Oper. Seit 2014 ist er Trompeter im Militärorchester Stettin und seit 2018 Solomusiker im Sinfonieorchester der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie.

Dawid Głogowski ist Mitbegründer des Szczecin Brass Quintet (2015) und Preisträger mehrerer Wettbewerbe. Als Solist trat er u.a. mit dem Preußischen Kammerorchester Prenzlau sowie dem Orchester Camerata Stargard auf. Neben dem klassischen Standardrepertoire widmet er sich auch der Alten Musik – er spielt auf historischen Instrumenten und arbeitet dabei u.a. mit dem Orchester und Collegium für Alte Musik Vorpommern sowie der Capella Jenensis zusammen.

Der Künstler bewegt sich zudem mit großer Sicherheit im Bereich der Unterhaltungsmusik und tritt mit Ensembles wie Bubliczki, Łąki Łan oder Catz'n Dogz auf sowie mit Bigbands, häufig als lead trumpet (Orchester von Tomek Szymuś, Orchester von Daniel Nosewicz, Szczecin Philharmonic Big Band).

Er arbeitet mit Orchestern und Musiktheatern in ganz Polen zusammen, u.a. mit der Sinfonietta Cracovia, der Sinfonia Varsovia sowie dem Kammerorchester NFM Leopoldinum.

Seit 2015 ist Dawid Głogowski pädagogisch an der Musikschule I. Grades „Prof. Marek Jasiński“ in Stettin tätig und Mitorganisator des Internationalen Trompetenfestivals TRUMPET MANIA.

Im Jahr 2021 erschien seine Debüt-CD *Oblicza*, auf der die vielseitigen Ausdrucksmöglichkeiten der Trompete präsentiert werden.

MAREK PRÁŠIL

Er zählt zu den herausragendsten tschechischen Dirigenten seiner Generation. Als Dirigent des Mährisch-Schlesischen Nationaltheaters in Ostrava tritt er regelmäßig in Tschechien sowie im Ausland auf.

Prášil war Erster Gastdirigent der Südböhmischen Philharmonie (2020–2023). Er arbeitete mit den meisten tschechischen und slowakischen Orchestern zusammen. Auf internationaler Ebene debütierte er mit dem Sinfonieorchester Biel-Solothurn in der Schweiz. Regelmäßig dirigiert er das Litauische National-Sinfonieorchester. Er gab sein Debüt mit der Schlesischen Philharmonie in Kattowitz, der Philharmonie Breslau sowie dem Nationalen Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks.

Ein bedeutender Meilenstein war zudem sein Debüt beim Prague Spring International Music Festival (2022). Er gastierte bei zahlreichen internationalen Festivals (Smetana's Litomyšl Festival, Leoš Janáček International Music Festival, Dvořák Prague International Music Festival, Peter-Dvorský-Festival, St.-Wenzels-Festival, Talich's Beroun, Jihočeská Intermezza, Talentinum Zlín u.a.). In Ostrava leitete er u.a. *Die Brandenburger in Böhmen* und *Die Teufelswand* von Smetana, *Maria Stuarda* von Donizetti, *Eine Nacht in Venedig* von Strauß, *Schwanensee* von Tschaikowsky, *Der Würger* von Martinů, *West Side Story* von Bernstein sowie *Jesus Christ Superstar* und *Sunset Boulevard* von Webber. Zu seinen erfolgreichsten Produktionen zählen die Musicals *Sweeney Todd*, *Cats*, *Oliver!*, *Edith und Marlene* sowie Orffs szenische Kantate *Carmina Burana*, mit der er 2016 beim erwähnten Festival in Litomyšl debütierte. Er ist regelmäßiger Gast am Schlesischen Theater in Opava. Als Assistent des Dirigenten arbeitete er bei Opernproduktionen an der Bayerischen Staatsoper München, der Opéra National de Paris, der Welsh National Opera in Cardiff sowie am Nationaltheater in Prag. Im Jahr 2015 trat er mit dem Ensemble des Mährisch-Schlesischen Nationaltheaters beim Daegu International Musical Festival (DIMF) in Südkorea auf – ihre Aufführung des Musicals *The Phantom of London* wurde mit dem Grand Prix des Festivals geehrt. Sein Masterstudium im Fach Klarinette absolvierte er an der Fakultät für Kunst der Universität Ostrava, die Orchesterleitung studierte er an der Leoš-Janáček-Akademie, wo er von dem renommierten Dirigenten Tomáš Hanus unterrichtet wurde. 2015 erhielt er ein Stipendium der Bayreuther Festspiele.

Bis zum Horizont

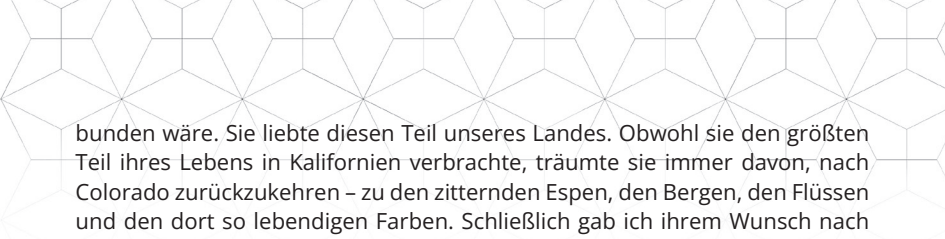
Die Kombination zweier konzertierender Posaunen ist ausgesprochen selten. Mir gelang es, lediglich vier Konzerte für eine solche Besetzung ausfindig zu machen – sämtlich nach dem Jahr 2000 entstanden. Komponiert wurden sie von Johan de Meij, Ricardo Mollá, Pierre Pizon und Fredrik Högborg. Zu diesem kleinen Kreis gesellt sich nun die Posener Komponistin **Ewa Fabiańska-Jelińska** (geb. 1989), die ihr **Konzert für zwei Posaunen und Orchester** (2024) folgendermaßen beschreibt:

„Das Werk wurde für Louise Pollock und Wojciech Jeliński geschrieben. Die Komposition besteht aus drei hinsichtlich ihrer Ausdruckswelt unterschiedlichen Sätzen tänzerischen Charakters: einem expressiven und humorvollen Menuett (*Allegro giocoso*), einem kantablen und lyrischen Walzer (*Andante con amore*) – hervorgegangen aus einer Wiegenliedmelodie, die ich für meine kleinen Söhne Adaś und Jaś komponierte – sowie einer virtuosen Tarantella (*Allegretto espressivo*). Eine wesentliche Rolle spielt dabei die konzertierende Technik in ihren unterschiedlichen Dimensionen: im Zusammenspiel der beiden Solisten, im Verhältnis der ersten bzw. zweiten Posaune (oder des Posauenduos) zum Orchester sowie innerhalb der einzelnen Orchestergruppen“.

Ergänzen wir diese Worte noch um eine kurze Charakteristik, die auf der Website der Philharmonie Dolnośląska veröffentlicht wurde, wo das Werk im Juni erklingen wird: „Die Wahl zweier Posaunen als Soloinstrumente ermöglichte der Komponistin die Erzielung stereophoner Effekte. Die Solisten treten miteinander in Dialog [...] oder wetteifern in polyphonen Passagen; zudem kommen Blastechiken («Multiphonics») sowie verschiedene klangverändernde Dämpfer zum Einsatz. Dank der unregelmäßigen Rhythmik pulsiert diese Musik unaufhörlich und bleibt dabei vollkommen unvorhersehbar“. (18’)

Kevin McKees Centennial Horizon (2011) besteht aus zwei deutlich kontrastierenden Teilen (*Aspen Grove* und *Roaring Gunnison*), die durch ein kurzes Interludium (*Alpenglow*) miteinander verbunden sind. Das Werk, ursprünglich für Trompete und Klavier komponiert, wurde später zweimal orchestriert. Die Fassung von 2016 – für Streicher, Harfe und Schlagzeug – entstand im Auftrag des Trompeters Richard Stoelzel für eine CD-Einspielung mit dem Ensemble Polish Camerata aus Łódź.

„Als Catherine Sheridan mich bat, ein Werk für Trompete und Klavier zu schreiben“, erinnert sich McKee, „wanderten meine ersten Gedanken zu meiner inzwischen verstorbenen Großmutter Gertrude, die mich stets dazu ermutigte, etwas zu komponieren, das mit dem Bundesstaat Colorado ver-

bunden wäre. Sie liebte diesen Teil unseres Landes. Obwohl sie den größten Teil ihres Lebens in Kalifornien verbrachte, träumte sie immer davon, nach Colorado zurückzukehren – zu den zitternden Espen, den Bergen, den Flüssen und den dort so lebendigen Farben. Schließlich gab ich ihrem Wunsch nach und schuf eine musikalische Hommage an den »Centennial State« – so wird Colorado genannt, seit es 1876, hundert Jahre nach der Unterzeichnung der Unabhängigkeitserklärung, als weiterer Bundesstaat in die USA aufgenommen wurde“. (12')

Aaron Copland (1900–1990) komponierte seine *Sinfonie Nr. 3* (1944–1946) für den Dirigenten Serge Koussevitzky und das von ihm geleitete Boston Symphony Orchestra. Zunächst erwog der Komponist, ob sich das musikalische Material nicht besser für ein Klavierkonzert eignen würde; schließlich wurde das Werk jedoch als viersätzigige Sinfonie vollendet. Gewidmet ist die Komposition dem Andenken an Natalie Koussevitzky, die zweite Ehefrau des Dirigenten, die 1942 verstarb. Die Uraufführung der *Sinfonie Nr. 3* fand im Oktober 1946 in Boston statt – der optimistische Charakter dieser Musik entsprach vollkommen der in den Vereinigten Staaten noch immer deutlich spürbaren Nachkriegseuphorie.

„Ende der zwanziger Jahre“, schrieb der Komponist, „pflegte man mich als Vertreter eines »sinfonischen Jazz« zu bezeichnen [...], ebenso wurde ich als Folklorist und Verfechter des »Amerikanischen« beschrieben. Im Zusammenhang mit meiner *Sinfonie Nr. 3* muss jedoch eines betont werden: Sie enthält keinerlei folkloristisches oder »populäres« Material.

Der erste Satz (*Molto moderato*) beginnt und endet in E-Dur. Formal steht er in keiner Beziehung zur Sonatenform (mit der Sinfonien gewöhnlich eröffnet werden). Seine drei Themen treten klar hervor: Das erste erklingt ohne Einleitung in den Streichern; das zweite, ihm im Charakter verwandt, in Oboen und Klarinetten; das dritte, kühner im Ausdruck, in Hörnern und Posaunen. Der Satz besitzt eine Bogenform, deren Mittelteil bewegter gestaltet ist, während der Schluss eine ausgedehnte Coda bildet, die das Anfangsmaterial erweitert aufgreift. Das erste und dritte Thema kehren in den späteren Sätzen der Sinfonie wieder.

Der zweite Satz (*Allegro molto*) ist ein typisches Scherzo. Eine Einleitung der Blechbläser führt zum Hauptthema, das dreimal vorgestellt wird: zunächst in Hörnern und Bratschen, danach *unisono* in den Streichern und schließlich in Augmentation im tiefen Blech. Die einzelnen Themeneinsätze werden durch Episoden voneinander getrennt. Im Trio spielen die Holzbläser eine wichtige Rolle; ihnen sind neue, lyrische Themen anvertraut. Die Reprise des ersten Abschnitts erscheint nicht wörtlich: Das Hauptthema des Scherzos kehrt – leicht

verschleiert – zunächst im Klavier, später im gesamten Orchester wieder. Den abschließenden Höhepunkt bildet überraschenderweise das Thema des Trios, nunmehr *fortissimo* vom gesamten Orchester vorgetragen.

Der dritte Satz (*Andantino quasi allegretto*) ist am freiesten gestaltet. Er beginnt mit Violinen im höchsten Register, die eine verwandelte Variante des Posanthenemas aus dem Kopfsatz spielen. Nach dessen polyphoner Entfaltung erklingt eine Flötenmelodie, deren Material auf vielfältigste Weise verarbeitet wird [...]; am Ende kehren die ätherischen Streicherfiguren zurück, bereichert durch die Klänge von Harfen und Celesta.

Das Finale (*Molto deliberato – Doppio movimento, allegro risoluto*) schließt sich ohne Unterbrechung an. Es ist der umfangreichste Satz der Sinfonie; sein Beginn greift das Material der *Fanfare for the Common Man* (1942) auf, das ich auf Wunsch von Eugene Goossens als Teil eines Zyklus von »Kriegsfanfaren« für das Cincinnati Symphony Orchestra komponierte. Hier erscheint die Fanfare zunächst *pianissimo* in Flöten und Klarinetten; erst später wird sie von Blechbläsern und Schlagzeug intoniert. Sie bildet die Introduction zum Hauptteil des Finales, dessen Anlage der Sonatenform verwandt ist. Das erste Thema zeichnet sich durch vitale Sechzehntelbewegung aus, das zweite besitzt einen stärker kantablen Charakter. Die Durchführung verarbeitet vor allem das erste Thema sowie Motive der Fanfare und endet in einem schroffen Tuttiklang. Das Folgende entspricht im Grunde keiner konventionellen Reprise: Neben den Hauptthemen des Finales kehren Gedanken aus dem ersten Satz wieder und verschmelzen zu einer ekstatischen Kulmination. Wie eine Klammer krönt die machtvolle Wiederkehr des eröffnenden Themas des Werkes das Ganze“. (40)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

15.05

Fr 19:00

Endlos

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Jarosław Nadrzycki Violine

Przemysław Neumann Leitung

F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY – *Die Hebriden-Ouverture* op. 26

F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY – Violinkonzert e-Moll op. 64

M. K. ČIURLIONIS – *Im Walde (Miške)*

M. KARŁOWICZ – *Litauische Rhapsodie* op. 11

20.05

Mi 19:00

Quartett in zwei Akten

Kammerkonzert

Meccore String Quartet:

Anna Maria Staśkiewicz Violine

Aleksandra Bryła Violine

Michał Bryła Viola

Marcin Mączyński Cello

J. HAYDN – Streichquartett C-Dur op. 20 Nr. 2

W. MALISZEWSKI – Streichquartett F-Dur op. 2

29.05

Fr 19:00

Eine Idee in Form gebannt

Sinfoniekonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Charles Richard-Hamelin Klavier

Christoph König Leitung

L. van BEETHOVEN – Klavierkonzert Nr. 4 G-Dur op. 58

A. BRUCKNER – Sinfonie Nr. 6 A-Dur WAB 106

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZ/
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINEN
Maria Sakowska
Monika Sawczuk
Edyta Wolańska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Alina Krzyżewska
Olga Rozmus
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Dominik Gugala
Maria Polanowska
Andrii Kreshchenskyi

II SKRZYPCE / 2. VIOLINEN
Anna Przerwa
Robert Smoliński
Diana Miszkiel-Gugała
Aleksandra Górską
Zuzanna Ciołek
Robert Cybulski
Małgorzata Borowiecka
Patrycja Kozak
Joanna Ostaszewska
Miłosz Kosmal

ALTÓWKI / BRATSCHEN
Wojciech Mazur
Galina Smolińska
Dominika Kotlicka
Luca Persico
Igor Rudnicki
Ludmiła Rusin
Aleksandra Majewska
Michaela Jurcova*

WIOLONCZELE / CELLI
Tomasz Szczęsny
Jacek Tomczak
Natalia Wesołowska
Ihor Chilipik
Beata Sawrymowicz
Jakub Wyciślik

KONTRABASY / KONTRABÄSSE
Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Robert Możejewski

FLETY / FLÖTEN
Filippo del Noce
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Dreżek
Paweł Majewski

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

OBOJE / OBOEN

Katarzyna Rachmaciej
Izabela Kokosińska
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTEN

Piotr Wybraniec
Bogusław Jakubowski
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Baturó

FAGOTY / FAGOTTE

Michał Szydłowski
Zbigniew Kania
Edyta Moroz

WALTORNIE / HÖRNER

Dawid Kostrzewa
Bartosz Wawruch
Radosław Zamojski
Mikołaj Olech*
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKI / TROMPETEN

Alan Turonek*
Marcin Olkowski
Sławomir Kuszwara
Bogdan Rymaszewski

PUZONY / POSAUNEN

Oskar Sztuka*
Wojciech Bublej
Igor Puszkár

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierchowski
Michał Kram
Wiktoria Kościńska*
Hubert Starkiewicz*

HARFY / HARTEN

Alicja Garczarek*
Sandra Kasperek*

FORTEPIAN / KLAVIER

Dominik Wizjan*

CELESTA

Dorota Kuryło*

*gościnnie / als Gast

Poznaj historię Filharmonii w Szczecinie

Unikalne materiały archiwalne i nagrania dawnych koncertów,
wspomnienia muzyków, dyrygentów, ciekawostki, anegdoty
i wiele więcej...

Odwiedź stronę

historia.filharmonia.szczecin.pl

Entdecken Sie die Geschichte der Stettiner Philharmonie

Einzigartige Archivmaterialien und historische
Konzertaufnahmen, Erinnerungen von Musikern und Intendanten,
Wissenswertes, Anekdoten und vieles mehr...

Besuchen Sie die Website
historia.filharmonia.szczecin.pl

GALERIA POZIOM 4

16.05

sb, 21:00

20. Europejska Noc Muzeów

**Odwiedź Filharmonię w Noc Muzeów:
zapraszamy od 21:00 do północy
(ostatnie wejście 23:30).**

Haunting of Painting – przygotowana w ramach festiwalu Hunting for Painting 2026 wystawa proponuje spojrzenie na malarstwo jako medium nieustannie powracające – obecne nie tylko w klasycznej formie obrazu, ale także w strukturze, materii i działaniach wykraczających poza ramę.

Podczas tej jednej, wyjątkowej nocy publiczność będzie mogła zobaczyć prace artystek i artystów związanych z Akademią Sztuki w Szczecinie jeszcze przed ich oficjalną prezentacją. Będzie to wielogłosowa narracja o ciągłości i transformacji malarskiego języka, podkreślająca jego trwałą pozycję w polu sztuk wizualnych i zdolność do obrazowania nieoczywistych, „nawiedzających” wątków współczesności.

Ekspozycja będzie dostępna dla zwiedzających na kilkanaście dni przed oficjalnym otwarciem – wernisaż zaplanowany jest 28 maja (czwartek), godz. 19:00.

GALERIA POZIOM 4

16.05

20. Europäische Nacht der Museen

Sa, 21:00 Uhr

**Besuchen Sie die Philharmonie während der Museumsnacht:
Wir laden Sie von 21.00 Uhr bis Mitternacht ein
(letzter Einlass: 23:30 Uhr).**

Haunting of Painting – die im Rahmen des Festivals Hunting for Painting 2026 konzipierte Ausstellung versteht Malerei als ein Medium der beständigen Wiederkehr: präsent nicht nur in der klassischen Form des Bildes, sondern ebenso in Struktur, Materialität und künstlerischen Praktiken jenseits des klassischen Bildrahmens.

Während dieser einzigartigen Nacht erhält das Publikum Gelegenheit, Arbeiten von Künstlerinnen und Künstlern der Kunstakademie Szczecin bereits vor ihrer offiziellen Präsentation zu sehen. Die Ausstellung entfaltet ein vielstimmiges Narrativ über Kontinuität und Wandlungsfähigkeit der Malerei und hebt deren bleibende Bedeutung innerhalb der visuellen Künste sowie ihr Potential hervor, die verborgenen, „heimsuchenden“ Themen der Gegenwart sichtbar zu machen.

Die Ausstellung ist bereits mehrere Tage vor ihrer offiziellen Eröffnung zugänglich; die Vernissage findet am Donnerstag, dem 28. Mai, um 19:00 Uhr statt.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenaszem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie
in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

BMW
Bońkowscy

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

Partnerem edukacyjnym jest Zachodniopomorska Szkoła Biznesu.

Der Bildungspartner ist die West Pomeranian Business School.

